

ŽENSKI ROBIN EKO-HOOD MODERNOG DOBA
Briga za okoliš na islandski način

Halla ide u rat – Kona fer í stríð (2018)

Redatelj: Benedikt Erlíksson

Glume: Halldóra Geirharðsdóttir, Jóhann Sigurðarson, Juan Camillo Roman Estrada

Ako je Don Quijote mogao na vjetrenjače svojim mačem, onda i Halla može lukom i strijelom na dalekovode i dronove u najboljoj tradiciji islandskih Vikinga. Mješavinom nadrealističkih scena moderne eko-ratnice Halle i stvarnim situacijama iz njenog svakodnevnog života koji je sama gurnula u drugi plan, ovaj tek drugi film islandskog redatelja Benedikta Erlíkssona vrlo izravno upire prstom na izopačenu lokalno-globalnu politiku i problematiku nebrige prema okolišu. Dok nam prvi dio filma ukazuje na moguće uzroke potencijalnih ekoloških katastrofa i mogućnost da svaki od nas u svom vlastitom dvorištu po tom pitanju nešto i napravi, onda nam kraj filma itekako zorno ukazuje na moguće globalne posljedice po čovječanstvo i to kad će već biti prekasno da bi išta učinili.

Islandčani su poznati kao najveseliji među Skandinavcima i smislu za humor koji je itekako prisutan u postupcima, situacijama i dijalogu ovoga filma, uz korištenje široko kutnih prizora islandskih prirodnih ljepota, kao i krupnog plana Hallinog lica ili otkaćenih članova benda koji 'on-screen' prati radnju. Redatelj vrlo izravno pogađa u srce sraza političko-industrijsko-financijskih interesa sa pojedincima i grupama građana u suprotstavljanju tzv. industrijskom napretku koji se prezentira kao nešto u njihovom najboljem interesu, ali ih u biti nitko ništa ne pita niti im daje pravo na glas.

Pa tako i naša junakinja Halla kao emancipirana žena u srednjim godinama, uzima stvari u svoje ruke uz pomoć nekolicine suradnika i jednog 'potencijalnog' rođaka. I ne staje sve dok je ne zatekne vrlo osoban moment i mogućnost da konačno obogati svoj život posvojenim djetetom. U pomoć joj neočekivano dolazi sestra blizanka koju također glumi odlična Halldóra Geirharðsdóttir i tako na kraju upoznajemo malu Niku, koja je izgubila svoju ukrajinsku obitelj i nije baš oličenje trijumfa i pobjede u sivom okruženju post-industrijske i vjerojatno poratne Ukrajine.

Zaslužena i zapažena prisutnost na Cannes, Toronto i Zagrebačkom filmskom festivalu (nagrada publike) vjerojatno može puno zahvaliti na sve načine toplom prikazu ove bitke između Davida i Golijata. Bitke (eko-rata) u kojoj unaprijed znamo tko će izgubiti ali i čiju ćemo stranu zauzeti, što nas ne sprečava da uživamo u toplim ljudskim momentima, da se slatko nasmijemo uz ili zabrinemo za glavnu protagonisticu, budemo iznenađeni vremenu i mjestu pojavljivanja glazbenog trojca ili 'potencijalnog' rođaka i tako dalje ... Sve u svemu, da uživamo i osjetimo se dijelom jedne ipak političke priče, vjerovali ili ne.

Mladen Petreski